Freedom

Per EloiA el dc., 12/12/2018 - 00:00

Llibertat

Amos Lee
-
Supply and demand

Lletra original

Don't wanna be a martyr in this war
Don't wanna hear the same excuses anymore
That everything's a threat
And it's only gonna get worse if we let it

Don't wanna blame the rich for what they got
Don't point a finger at the poor for what they have not
Though the politician and the priest
Live in the belly of the beast because we fed it

Freedom is seldom found
By beating someone to the ground
Telling them how everything is gonna be now, yeah

Now if the tables were turned tell me how you would feel
Somebody busted up into your house telling you to stay still
While the leaders will deny defeat
Innocents they testify by dying in the street

Freedom is seldom found
By beating someone to the ground
Telling them how everything is gonna be now

Freedom is seldom found
By beating someone to the ground
Telling them how everything is gonna be now

Lletra traduïda

No vull ser un màrtir en aquesta guerra
No vull escoltar més les mateixes excuses
Que tot és una amenaça
I només empitjorarà si ho deixem

No vull culpar els rics del que van rebre
No apuntis amb el dit als pobres de la manera que han fet
Tot i que el polític i el sacerdot

Viu al ventre de la bèstia perquè l'alimenta

La llibertat poques vegades es troba
En colpejar a algú a terra
Dient-los com tot serà ara, sí

Ara bé, si s'invertissin els papers digues com et sentiries
Algú esbotza la porta i et diu que et quedis a casa
Mentre els líders neguen la derrota
Innocents donen testimoni en morir al carrer

La llibertat poques vegades es troba
En colpejar a algú a terra
Dient-los com tot serà ara

La llibertat poques vegades es troba
En colpejar a algú a terra
Dient-los com tot serà ara

Llibertat invicta

Ens creiem garants de la llibertat i així, amb l'excusa de la seva exportació, emmascarem altres interessos no tan nobles. Aquesta llibertat pregonada des de la televisió és de cartró, com un fals decorat. Així com la pau és tenir el cor a casa, la veritable llibertat es troba en el paisatge de l'ànima. Amb aquesta cançó, Amos Lee critica la intervenció dels EEUU a Iraq, una invasió subtil. Amb el nom de llibertat s'assassina l'innocent posant dos delinqüents a banda i banda per dissimular-ho.

Us sona? Aquesta història no és nova. Jesús mateix és víctima dels garants de la llibertat del poble d'Israel. Jesús és lliurat a la mort per l'establishment polític-sacerdotal en nom de la pau social:

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, van creure en ell. Però alguns d'ells anaren a explicar als fariseus el que Jesús havia fet.

Llavors els grans sacerdots i els fariseus van reunir el Sanedrí i es preguntaven:

--Què podem fer? Aquest home fa molts senyals prodigiosos. Si el deixem continuar, tothom creurà en ell, vindran els romans i destruiran el nostre lloc sant i el nostre poble.

Però un d'ells, Caifàs, que aquell any era el gran sacerdot, els digué:

--Vosaltres no enteneu res.¿No us adoneu que val més que un sol home mori pel poble, i no pas que es perdi tot el poble?

Això, Caifàs no ho va dir pel seu compte. Era gran sacerdot, aquell any, i per això va poder profetitzar que Jesús havia de morir pel poble. I no tan sols pel poble, sinó també per reunir els fills de Déu dispersos. Així, doncs, aquell dia van decidir que el matarien. (Jn 11, 45-53)

Invictus

La llibertat interior és el nucli d'humanitat que sempre ens resta. És una llibertat estoica, però resta oberta al reconeixement d'un Altre com a font d'aquesta llibertat. Així ho mostra el poema "Invictus" de William Ernest Henley, que va passar a la història gràcies a l'apropiació que en Nelson Mandela va fer com a cant de resistència durant el seu empresonament. Avui és el títol de la darrera pel·lícula de Clint Eastwood.

INVICTUS

Més enllà de la nit que em cobreix
negra com l'abisme insondable,
dono gràcies als déus que puguin existir
per la meva ànima invicta.
En les atzaroses urpes de les circumstàncies
mai m'he lamentat ni parpellejat
Sotmès als cops del destí
el meu cap està ensangonat, però erigit.
Més enllà d'aquest lloc de còlera i llàgrimes
on jeu l'Horror de l'Ombra,
l'amenaça dels anys
em troba, i em trobarà, sense por.
No importa l'estretor del portal,
ni la càrrega dels càstigs de la sentència,
sóc l'amo del meu destí:
sóc el capità de la meva ànima.